

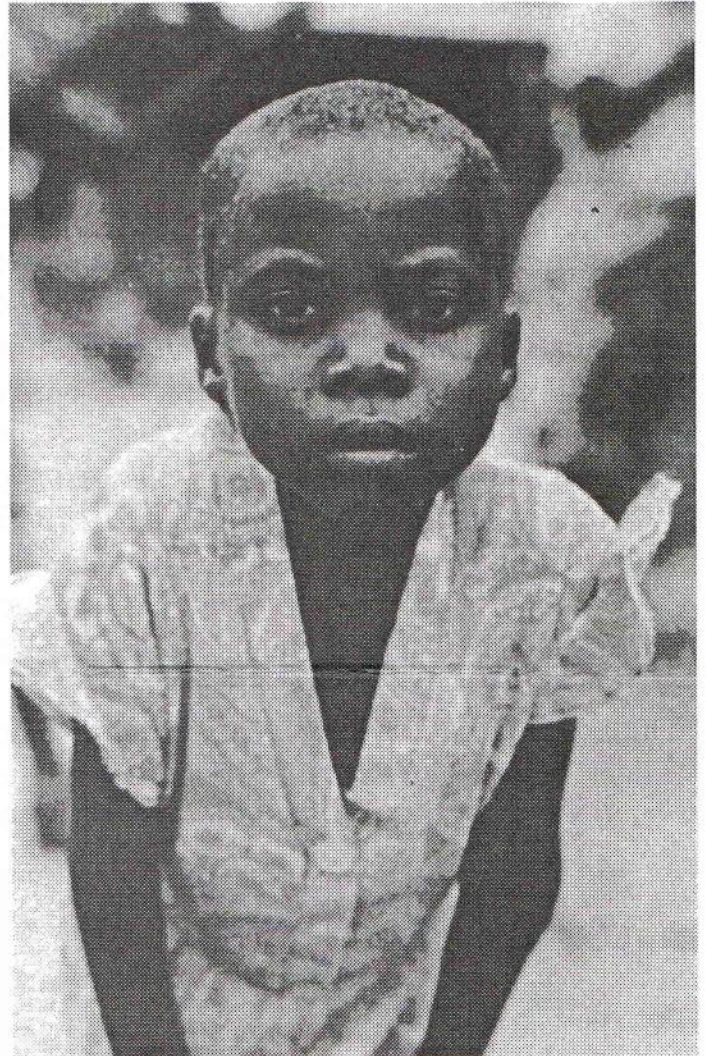
Goede vrienden,

Er wordt niet meer gevochten in de Kasayi-provincie, maar de duizenden soldaten blijven op hun posten langs beide zijden van het front. De Kasayi blijft dus in twee gebieden opgedeeld: het gebied bezet door het nationaal leger en de soldaten van Zimbabwe, en de andere kant bezet door kongolese rebellen, gesteund door rwandese soldaten. Moeders en kinderen die vorig jaar het oorlogsgeweld ontvlucht hebben en uitgeput in ons Onthaalhuis "Bron van Leven" zijn opgevangen, stellen het goed, maar kunnen nog altijd niet naar hun dorpen terug en blijven zonder nieuws over hun familie.

Soms komt er wel een blijde verassing uit de lucht gevallen Zoals voor onze kleine Jozef. Vorig jaar was hij zes jaar, en bij een bloedig treffen tussen beide legers in zijn dorp, is hij in paniek gaan lopen,

zonder zijn ouders nog terug te zien. Hij heeft toe de vluchtende soldaten van het nationaal leger gevolgd tot in het militair kamp van Kananga. Toen Jozef de mazelen kreeg, hebben de soldaten hem aan ons Onthaalhuis toevertrouwd. Nu, een heel jaar later, komt zijn vader in Kananga terecht en vindt zijn zevenjarig zoontje terug.

Soms vreugde, maar meestal veel ellende. Het zwijgen van de kanonnen en geweren zorgen er voor dat groepen families die maandenlang verscholen hebben geleefd in het woud, hun schuilplaats durven verlaten en de weg naar de stad opzoeken.

De opvang van die ontredderde mensen gaat altijd gepaard met dezelfde verhalen: "Toen we naar het bos vluchtten, hadden we 7 kinderen, 4 hebben we er begraven, omgekomen van ontbering, we hebben er nog drie."

En die drie zijn zo tener, mager en ziek...

Het is voorzien dat er in Kananga een centrum van de Uno-blauwhelmen komt. Ze moesten er al zijn, maar ze laten op zich wachten... iedereen kijkt er naar uit, want er is een enorm verlangen naar duurzame vrede. De trage, logge en onduidelijke internationale politiek is hier goed tastbaar. Samen met de blauwhelmen zou er ook humanitaire hulp aankomen.

Er is ons gevraagd geweest om volgens opgelegde schema's rapporten en projecten op te stellen om die hulp voor te bereiden. Dat heeft weken werk gevraagd, met plezier gedaan want het is hoogstnodig. Maar nadien veranderen die schema's en komen er geen positieve reacties... maar ontredderde mensen kunnen niet langer wachten om in het juiste schema ingepast te worden...

Het is daarom dat we zeer erkentelijk zijn voor uw regelmatige hulp
Het is dank zij uw giften dat we verder mensen in nood kunnen opvangen.

Van januari tot december 1999 waren er dat 364,
waarvan 28 (vooral kinderen) in ons centrum gestorven zijn.

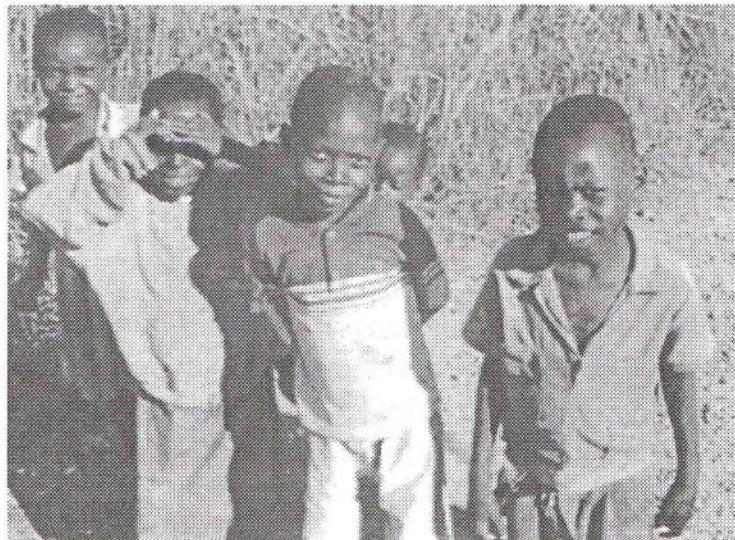
Van januari 2000 tot juni 2000 hebben we 183 mensen opgevangen,
waarvan 11 overleden zijn.

Onze indonesische confrater Jozef Bataona met wie we samen dit laatste jaar ons Onthaalhuis runden, is in Indonesië waar hij op 15 augustus priester gewijd wordt. We kijken uit naar zijn terugkomst.

Ondertussen zal ik zelf ook een rustperiode doorbrengen in België.
Bidden voor vrede, met andere woorden: bidden voor de mentaliteitsverandering van de groten der aarde die beslissen over leven en dood van de kleinen, is een dringende noodzaak.

Hartelijk dank

Ivo Vanvolsem

Wie ons werk wil steunen, kan dat op:
Scheut SOS, Brussel, 000-0901974-68 (met fiscaal attest),
Met vermelding : "Onthaalhuis Kananga".